

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Ҳочибоева Раънохон Мӯҳениновна дар мавзӯи “Усули арт-терапия ҳамчун воситаи ташхис ва ислоҳнамони психологӣи ҳолати стрессии шахс” барои дарёфти дараҷаи илмӣи номзоди илм аз рӯи ихтисоси 19.00.01 – Психологияи умумӣ, психологияи шахсият, таърихи психология

Дар замони муосир паҳншавии стресс ба инсоният таҳдиди воқеӣ дорад. Агар стрессҳо зуд-зуд ба амал оянду давомдор бошанд, он гоҳ, на танҳо ба ҳолати психикӣ, балки ба солимии ҷисмонии инсон низ таъсири манфӣ мерасонанд. Онҳо “омилҳои хавф”-и асосии зоҳиршавӣ ва авҷ гирифтани чунин бемориҳо, ба монанди бемориҳои дилу рағҳо ва рӯдаю меъда мегарданд. Асосноккунии илмӣи мушкилоти стресс танҳо дар даҳсолаҳои охир ба амал омадааст, гарчанде файласуфон ба ин масъала ҳанӯз аз давраи қадим таваҷҷуҳ зоҳир карда буданд.

Фаъолияти таълимӣ дар муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ яке аз равандроҳои пуршиддати зеҳнӣ ва эмотсионалӣ мебошад. Бо дарназардошти аҳаммияти ҳуди вазъияти омӯзиш ва унсурҳои алоҳидаи он, гирифтани маълумоти оӣ барои аксари донишҷӯён стрессовар аст. Аз рӯзҳои аввали ҳаёти донишҷӯӣ сар карда, стресс дар ин ё он дараҷа пайваста донишҷӯро ҳамроҳӣ мекунад, зеро он ҷузъи ҷудонашавандаи ҳаёти ҳаррӯзаи ӯ мебошад. Сабабҳои асосии пайдоиши стресси донишҷӯён, одатан сарбории калони таълимӣ, дур аз волидон зиндагӣ кардан, дуруст нақшагирӣ карда натавонистани речаи ҳаррӯзаи худ, тарс аз оянда ва надоштани қобилияти дуруст сарф кардани маблағҳои маҳдуд ба ҳисоб мераванд.

Айни замон, дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳолати стресси донишҷӯён ва рушди устуворӣ ба стресс дар фаъолияти таълимӣ ҳанӯз ба таври кофӣ омӯхта нашудааст ва мушкилот дар он аст, ки самаранокии фаъолияти донишҷӯ аз таъсири стресс дар шароити санҷидани дониш – марҳила ва имтиҳонот коҳиш меёбад.

Мубрамияти мавзун диссертатсияи унвончӯ дар он ифода меёбад, ки дар системаи таҳсилоти олии касбӣ инкишоф додани баъзе малакаҳои акмеологӣ касбият, алалхусус, муқовимат ба стресс душвор буда, таҳсил дар мактаби олий бештари донишҷӯёнро ба стресс дучор менамояд. Донишҷӯ бояд ин мушкилотро паси сар карда, нақшаҳои навро аз худ намояд, ба шароити нави фаъолият мутобиқ шавад, вале далелҳои зиёде мавҷуданд, ки стресси музмин шарикӣ ҳаётии донишҷӯён аст. Муҳаккикон сабабҳои стрессро дар донишҷӯён бо мушкилоти молиявӣ, манзил, амният ва ғайра алоқаманд мешуморанд. Аз ин рӯ, давоми даҳсолаи охир омӯзиши масъалаи стресси психологӣ дар ҳаёти меҳнатӣ ва иҷтимоии инсон чи дар кишвари мо ва чи кишварҳои дигар ба яке аз мавзӯҳои муҳим табдил ёфтааст, зеро як қатор шароит ба ин мусоидат кардаанд. Бинобар ин, унвончӯ тавре ки амалияи кор нишон медиҳад, яке аз воситаҳои самараноки мубориза бо ҳолатҳои стресси донишҷӯён машғулиятҳои мунтазами арт-терапия маҳсуб меёбанд.

Навгонии илмӣ таҳқиқ дар он зоҳир мешавад, ки бори аввал дар Ҷумҳурии Тоҷикистон мавзӯи арт-терапия ҳамчун воситаи ислоҳи стресси таълимии донишҷӯён мавриди омӯзиш ва таҳқиқ қарор дода шуда, қисматҳои асосии мундариҷавии хусусиятҳои психологӣ ҳолатҳои манфии эмотсионалии шахсият асоснок шуданд. Дигар ин ки арт-терапия ҳамчун воситаи самараноки ислоҳномаи психологӣ ҳолати стресси донишҷӯён муайян карда шудааст. Ба тӯфайли анҷом додани чунин пажӯҳиш унвончӯ роҳҳои таҳқиқ ва ислоҳномаи психологӣ ҳолатҳои стрессии шахсро тавзеҳ намуда, барномаи “Усули арт-терапия ҳамчун воситаи ислоҳи ҳолати стрессии шахс”-ро қоркард намудааст, дар қисмати таҷрибавии рисола барномаи болозикр татбиқ гардида, самаранокии он озмуда шуда, натиҷаҳои бадастомада, дар ҷадвалу диаграммаҳои мушаххас нишон додааст, ки аз огоҳии муаллиф дарак медиҳад.

Аҳамияти назариявӣ диссертатсияи тақризшаванда аз он иборат аст, ки бардоштҳои унвончӯ метавонад барои тақвияти ҷанбаи назариявӣ

таҳқиқи ҳолати стресс дар илмҳои физиология ва психология, мафҳумҳои “стресс”, “стресс дар ҳаёти донишҷӯён”, “стресси таълимӣ” ва арт-терапия аз ҷиҳати психотерапевтӣ, арт-терапия ҳамчун усули ислоҳнамоии ҳолатҳои стрессии шахс мусоидат намуда, ҳамчунин барои ошкор шудани гиреҳи муаммоҳои дар ин самт ҷойдошта кумак расонанд.

Аҳамияти амалии диссертатсия дар он аст, ки натиҷаҳои зимни рафти таҳқиқот бадастовардашуда, хулосаю тавсияҳои пешниҳодшударо дар раванди таълим, ҳангоми озмоишҳои илмӣ-таҳқиқотӣ, ҳалли масъалаҳои инкишофи шахсияти донишҷӯ, машваратҳои оилавӣ ва марказҳои офиятбахшӣ истифода бурдан мумкин аст. Ҳамзамон, барномаи инкишофдиҳандаи “Усули арт-терапия ҳамчун воситаи таҳхис ва ислоҳнамоии психологӣ ҳолатҳои стрессии шахс” метавонад дар байни омӯзгорони мактабҳои олии мавриди истифода қарор гирад. Дигар ин ки тавсияҳои методиро метавон дар анҷом додани корҳои таҳқиқотӣ ва илмӣ оид ба ислоҳнамоии ҳолати стресс, рушди дараҷаи худназораткунӣ ва мувозинати эмотсионалӣ дар шароитҳои стрессовар, инчунин ташаккули устувории шахс ба стресс истифода бурд.

Сохтори диссертатсия мутобиқ ба талаботи таълифи рисолаҳои зинаи номзадӣ тарҳрезӣ шуда, аз бахшҳои муқаддима, бобу фаслҳои назариявӣю амалӣ (ду боб), хулоса, феҳристи сарчашмаву осори таҳқиқӣ мурағаб гардида, аз он дарак медиҳад, ки муаллиф дар ҷараёни таълифи пажӯҳишаш аз осори фаровони илмиву методӣ суд ҷустааст.

Дар қисмати муқаддима аз хусуси мубрами мавзӯи таҳқиқ, дараҷаи омӯхташавии он, робитаи кор бо барномаҳо ва мавзӯҳои илмӣ, мақсаду вазифаҳо, объект ва мавзӯи таҳқиқ, асосҳои назарӣ ва методологии таҳқиқ, сарчашмаҳои таҳқиқ, навоари илмӣ диссертатсия, нуқтаҳои асосии ба ҳимоя пешниҳодшаванда, аҳамияти назарӣ ва амалии таҳқиқ, мутобиқати мавзӯи диссертатсия бо шиносномаи ихтисоси илмӣ, саҳми шахсии доктараби дараҷаи илмӣ, тасвиби амалии натиҷаҳои таҳқиқ, наشري таълифоти илмӣ дар мавзӯи диссертатсия ва сохтору ҳаҷми кор бо низоми

муайян шарҳу баён ёфтаанд. Ниҳоят, онҳо ба талаботи пешниҳодкардаи КОА, ки нисбат ба диссертатсияҳои риштаи илмҳои психологӣ дарч ёфтааст, риоя шудаанд.

Боби якуми диссертатсия “Асосҳои илмӣ - назариявии ислоҳномаии ҳолати стресси донишҷӯён тавассути арттерапия” (саҳ.17-83) ном дошта, дар чор фасли ин боб унвонҷӯ пажӯҳишҳои муҳаққиқонро дар хусуси ҳолати стресс дар психология мавриди таҳлил қарор додааст ва дар чараёни баррасии онҳо диққати асосӣ ба масъалаи стресс дар раванди сарбории таълимии зиёд ва хусусиятҳои усули арт-терапия дар ҳаёти донишҷӯ таваҷҷуҳро ба худ ҷалб менамояд.

Дар фасли нахуст соҳибрисола дараҷаи омӯхта шудани стрессро аз ҷониби олимони ватаниву хориҷӣ ба риштаи таҳлил кашида, вобаста ба он аломатҳои стрессро муайян намудааст: эҳсоси доимии хастагӣ; беҳобӣ; норасоии вақт; душвории муттамарказ кардани диққат; ноқобилӣ дар қабули қарор; коҳиш ёфтани аз ҳад зиёд шудани иштиҳо; зиёд шудани асабоният; норозигӣ аз худ, беэҳтиромӣ нисбат ба худ; дард дар сутунмӯҳра; дарди сар; эҳсоси нотаъвоҷибӣ ва ноумедӣ; тарси беасос, изтироб; сӯиистифода аз тамоку, машрубот; гум кардани таваҷҷуҳ ба намуди зоҳирии худ; вайроншавии шаҳвонӣ; сарчархзанӣ; якбора баландшавии фишори хун; ихтилоли асабӣ; вайроншавии ҳозима ва ба ин восита нишон додан хостааст, ки кадоме аз муҳаққиқон ба таъсиррасонии он ба организми инсон таваҷҷуҳ зоҳир намудаанд.

Ҳамин усули таҳқиқро Ҳочибоева Р.М. дар фасли дуюм, ки ба стресси таълимӣ дар донишҷӯён бахшида шудааст, риоя карда онҳоро ба ду сабаб: 1) сабабҳои субъективӣ – муносибати аз ҳад зиёд ҷиддӣ ба омӯзиш, шармгинӣ ва мушкилот дар ҳаёти шахсӣ; 2) омилҳои объективӣ – сарбории калони таълимӣ, омӯзгорони саҳтгир, дур аз волидайн зиндагӣ кардан ҷудо намуда, дастабандӣ кардааст.

Дар фасли сеюми ин боб муаллиф ба масъалаи арт-терапия ҳамчун шоҳаи психотерапия рӯ оварда, дар раванди коркарди он ҳамкориҳои

психотерапевт ва мизочро бо мақсади табобат ба шакл даровардааст. Арт-психотерапияро бештар дар соҳаи тиб, арт-терапияро бошад, дар соҳаҳои педагогика ва корҳои иҷтимоӣ татбиқ шуданастро овардааст.

Фасли охири ин боб омӯзиши арт-терапия ҳамчун воситаи ислоҳномаиро дар бар гирифта, бурду боҳти аҳли таҳқиқ дар масъалаи ошкор кардани доираи ислоҳи стресси шахс тавассути умумҳои арт-терапия муайян карда шудааст.

Боби дуюм – “Таҳқиқи озмоиши таъсири усулҳои арт-терапия ба ислоҳномаии ҳолатҳои стресси донишҷӯён” (саҳ. 84-143) – дар чор фасл тархрезӣ шуда, дар фасли аввал тавсифи таҳқиқот ва методҳои он ва дар фасли дуюм қорбурди методикаҳо ба риштаи таҳлил кашида шудааст. Дар фасли сеюм ислоҳномаии психологии стресси таълимии донишҷӯён тавассути усули арт-терапия ба роҳ монда шуда, дар фасли чорум таҳлили муқоисавии ҳолатҳои стресси донишҷӯён дар раванди таъсири усулҳои арт-терапия нишон дода шудааст. Аз муқоисаи чунин методикаҳо унвонҷӯ ба хулосае омадааст, ки қисми эмпирикии таҳқиқотро ба се марҳилаи бо ҳам алоқаманд тақсим кардан мумкин аст: 1) Муқарраркунанда; 2) Ташаккулдиҳанда; 3) Назоратӣ.

Диссертант тавассути истифодаи усулҳои “Тести стресси таълимии Ю.В. Шербатих”, “Ҷадвали қиёсии стресси психологӣ PSM-25”, усули “Таҳлили ҳолати стресс” (А.О. Прохоров), “Тест барои муайян кардани устувории шахс ба стресс” (М.В. Киршева ва Н.В. Рябчиков) дараҷаи стресс, дараҷаи худназораткунӣ дар вазъиятҳои стрессовар, дараҷаи устувории донишҷӯёнро ба стресс мавриди таҳқиқ қарор дода, дар бештари донишҷӯён дараҷаи баланди стресс, дараҷаи пасти худназораткунӣ дар вазъиятҳои стрессовар ва дараҷаи пасти устуворӣ ба стрессро ошкор карда тавонистааст. Ҳамзамон, унвонҷӯ дар раванди қори илмӣ-таҳқиқотӣ тавассути тестҳои лоиҳавии “Дарахт” ва “Одам дар зерборон” ҳолатҳои эмотсионалии донишҷӯён, қобилияти бартараф кардани ҳолатҳои номусоид ва муқовимат кардан бо онҳо, инчунин захираҳои

шахсӣ ва хусусиятҳои механизмҳои муҳофизатии донишҷӯёнро мавриди омӯзиш қарор додааст.

Қисми дуюми таҳқиқот аз озмоиш ва ислоҳнамоии стресси донишҷӯён тавассути арт-терапия иборат буда, барои ислоҳнамоии психологӣ ҳолати стресси шахс, барномаи усули арт-терапияро ҳамчун воситаи ислоҳнамоии ҳолати стресси шахс таҳия, татбиқ ва мавриди санҷиш қарор дода шудааст.

Муаллифи диссертатсия ба хулосае омадааст, ки баҳри ислоҳнамоии ҳолати стресси таълимӣ дар донишҷӯён барномаи “Усули арт-терапия ҳамчун воситаи таҳхис ва ислоҳнамоии психологӣ ҳолатҳои стресси шахс” метавон ҳамчун воситаи ислоҳнамоии ҳолати стресси шахс истифода бурд, зеро дар қисмати назоратии таҳқиқот маълум шудааст, ки ҳолати стресси таълимии донишҷӯён тавассути барнома ислоҳ гардидааст.

Дараҷаи асоснокӣ ва эътимоднокии рисолаи мазкур дар риояи принципҳои методологӣ таҳқиқот, асоснокии муқаррароти ибтидоии назариявӣ, таҳлили дастовардҳои муосири илмҳои иҷтимоӣ-психологӣ, салоҳиятнокии гурӯҳчин, интиҳоб ва истифодаи воситаҳои мувофиқ ба мақсаду вазифаҳои таҳқиқот ифода меёбад.

Хулоса ва тавсияҳои аз таҳлил бардоштаи диссертант инъикоскунандаи мазмуну муҳтавои диссертатсия буда, дар асоси онҳо метавон китоби дарсӣ, луғати истилоҳотӣ, китобу дастурҳои таълимӣ роҷеъ ба стресс, стресси таълимӣ, арт-терапия, роҳҳои расонидани кӯмаки равонӣ тавассути усулҳои арт-терапия таълиф намуд.

Ҳамин тавр, Ҳочибоева Раъноҳон Мӯҳсинона дар мавзуи муҳимму мубрам таҳқиқот анҷом дода, як нуктаи мавҳумро дар илми психологияи муосир ошкор кардааст, барои ба хулосаи аниқ омадан, асарҳои зиёди муаллифони психологӣ - педагогиро мутолиа намуда, онҳоро бо ҳамдигар ба риштаи муқоиса кашидааст, нишон додааст, ки паҳншавии стресс ба инсоният таҳдиди воқеӣ дорад. Агар стрессҳо зуд-зуд ба амал оянду давомдор бошанд, он гоҳ, на танҳо ба ҳолати психикӣ, балки ба солимии

ҷисмонии инсон низ таъсири манфӣ мерасонанд. Унвонҷӯ бо максими ошкорнамоии дараҷаи робитаи корбурди стресси таълимӣ ба ҳолати раванӣ, физиологӣ ва иҷтимоии донишҷӯ дар замони муосир онҳоро ба маводи аз асарҳои муҳаққиқони имрӯза гирдовардааш муқоиса кардааст ва ба ин ҳулоса омадааст, ки донишҷӯён дар натиҷаи зиёд будани сарбории зиёди таълимӣ, душворфаҳм будани мавод ва матн, муносибати омӯзгор, ивазшавии манзили зист ва дигар омилҳо мегардонанд ба ҳолати эмотсионалии онҳо таъсири манфӣ расонад. Маҳз бо ҳамин сабабҳо баъзан донишҷӯён дар раванди таҳсил ба мушкилиҳо рӯ ба рӯ шуда, аз худ намудани дониш барояшон душвортар мегардидааст.

Унвонҷӯ аз рӯйи мавзӯи паҷуҳишаш 20 мақоларо ба нашр расонидааст, ки аз онҳо 8 мақола дар маҷаллаҳои тақризишавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 12 мақолаи дигар дар маҷмуаҳои гуногуни илмӣ чоп шудаанд ва дар онҳо нуктаҳои асосӣ, натиҷаҳо ва мазмуни диссертатсия қомилан инъикос ёфтаанд.

Ҳоҷибоева Раъноҳон доир ба мавзӯи диссертатсия дар 3 Ҳамоиши сатҳи байналмилалӣ (Панҷакент, Петрозаводск, Киров) ва 7 конференсияи сатҳи ҷумҳуриявӣ (Душанбе, Кӯлоб, Хуҷанд) маъруза кардааст.

Теъдоди маводи чопшудаи диссертант ба талаботи банди 35-и “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ”, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 бо тағйиру иловаҳо аз 26-уми июни соли 2023, №295 тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд.

Диссертатсия, автореферат ва мақолаҳои илмии банаширрасонидаи Ҳоҷибоева Раъноҳон Мӯҳсиновна ба талаботи бандҳои 31 ва 33-и “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ”, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 бо тағйиру иловаҳо аз 26-уми июни соли 2023, №295 тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд.

Муаллифи диссертатсия барои анҷом додани паҷуҳиши мазкур заҳмати зиёд кашидааст, осори бисёри илмиро ба забонҳои тоҷикӣ ва

хориҷӣ мутолиа намудааст, мазмуну мухтавои онҳоро бо ҳамдигар киёс карда, бурду бохташонро нишон додааст ва дар мавридҳои зарурӣ бо онҳо ба баҳс ворид шудааст.

Диссертатсия бо забони хуби илмӣ, содаву фаҳмо иншо гардидааст, вале дар радифи муваффақиятҳои зиёд дар рисола бархе нуқсонҳо ба мушоҳида расиданд, ки ислоҳи онҳо дар таҳқиқоти ояндаи муаллиф ба манфиати кор хоҳад буд:

1. Унвонҷӯ пойгоҳи озмоиши рисолаи худро танҳо дар як муассисаи олии таълимӣ яъне Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Б.Ғафуров гузаронидааст, хуб мешуд, ки озмоиши ӯ дар дигар муассисаҳои олий низ сурат мегирифт, сифати кор боз ҳам бештар мегардид.

2. Агар дар қисми таҷрибавӣ - озмоиши таҳқиқот стресси таълимии донишҷӯён аз ҷиҳати муқоисаи гендерӣ мавриди омӯзиш қарор мегирифтанд, арзишмандии кори илмӣ ба маротиб баланд мешуд.

3. Дар таҳқиқот шаклҳои гуногуни иқтибосоварӣ истифода гардидааст. Хуб мебуд, агар аз шакли дуруст ва маъмулии он истифода мегардид.

4. Дар баъзе саҳифаҳои матни диссертатсия ва автореферати он, инчунин рӯйхати адабиёти истифодашуда ҷо-ҷо хатоҳои имлоию услубӣ ва камбудҳои ороишӣ низ ба назар мерасанд. Якчанд ҷумлаҳои низ вомехӯранд, ки навишташон нисбатан мураккабтар (дарозтар) аст.

Чунин эродҳо ҷузъӣ буда, ҳаргиз ба арзиши умумии диссертатсия таъсир намекунанд ва дар оянда-ҳангоми нашри монография ба эътибор гирифтани онҳо боиси афзун шудани ҳусни пажухиш хоҳад шуд.

Қорқарди амалии натиҷаҳои таҳқиқ ва нашри таълифоти илмии аз рӯйи мавзӯи диссертатсия интишоргардида ба меъёр ва талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯст.

Диссертатсияи номзодии Ҳоҷибоева Раънохон Мӯҳсиновна “Усули арт-терапия ҳамчун воситаи ташхис ва ислоҳномаи психологӣи ҳолати

стрессни шахс” ба талаботи бандҳои 32-3 5-и “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ”, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 бо тағйиру иловаҳо аз 26-уми июни соли 2023, №295 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ буда, муаллифи он ба дарёфти дараҷаи илмии номзади илм аз рӯи ихтисоси 19.00.01 – Психологияи умумӣ, психологияи шахсият, таърихи психология сазовор аст.

Тақризи мазкур бо дарназардошти талаботи бандҳои 71 ва 72-и “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ”, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 бо тағйиру иловаҳо аз 26-уми июни соли 2023, №295 тасдиқ шудааст, омода гардидааст.

Муқарризи расмӣ:

Доктори илмҳои психологӣ,
профессор, мудири кафедраи
психологияи Донишгоҳи давлатии Бухоро

Назаров А.М.

Суроға: Ҷумҳурии Ўзбекистон,
шаҳри Бухоро, кӯчаи М. Иқбол 11;
E-mail: akmal_uzman@mail.ru
(+99893) 686-88-58

Имзои д.и.пс., профессор Назаров А.М.-ро тасдиқ менамоям.

Сардори раёсати кадрҳои
Донишгоҳи давлатии Бухоро

Файзиева У.А.